

Sygn. akt: III U 501/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2013 r. w O.

sprawy z odwołania H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania H. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 21.02.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. oddala odwołanie;
2. wniosek o wyrównanie emerytury z dnia 24 maja 2013r. od dnia 25.06.2005r. do 01.12.2011r. do kwoty określonej w decyzji z dnia 13.12.2011r. przekazać do rozpoznania organowi rentowemu.

UZASADNIENIE

W dniu 07.02.2013r. H. D. zwrócił się z wnioskiem o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem wskaźnika wynoszącego 91,00% oraz przyjęcie kwoty bazowej obowiązującej w 2011r., a nie w 2005r.

Decyzją z dnia 21.02.2013r. ZUS odmówił H. D. przeliczenia emerytury podnosząc, że w przypadku odwołującego ustalony wskaźnik z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podleganiu ubezpieczeniu społecznemu, jest wskaźnikiem najkorzystniejszym, natomiast brak było podstaw do przyjęcia kwoty bazowej obowiązującej w 2011r., gdyż wniosek o emeryturę został złożony w 2005r.

Decyzję powyższą H. D. zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy dopiero w 2011r. podniósł mu wskaźnik do 83,34 %, ale zastosował kwotę bazową z 2005r., zamiast z 2011r. Odwołujący wskazał, że ZUS już wcześniej posiadał jego zarobki co najmniej z 15 lat. Stąd odwołujący wskazał, że ma wątpliwości co do prawidłowości naliczenia mu emerytury w 2005r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że świadczenie odwołującego zostało obliczone w sposób prawidłowy i najbardziej dla niego korzystny. Do obliczenia wysokości emerytury przyjęto taki wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, jaki można było w przypadku odwołującego ustalić. Organ rentowy wskazał ponadto, że brak było podstaw do przyjęcia kwoty bazowej obowiązującej w 2011r., gdyż wniosek o emeryturę został złożony w 2005r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił

następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 14.06.1994r. ZUS przyznał H. D. prawo do renty inwalidzkiej według III grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy. Wpłata tego świadczenia była kontynuowana do 31.12.1998r. Następnie Oddział ZUS decyzją z dnia 06.02.2001r. przyznał odwołującemu prawo do renty według częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.11.2000r. do 31.01.2003r., na podstawie ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do obliczenia wysokości renty przyjęte zostało wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z okresu od 01.01.1985r. do 31.12.1994r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty wyniósł 44,18 %. Ponadto do ustalenia wysokości renty organ rentowy przyjął kwotę bazową obowiązującą w dacie zgłoszenia wniosku o rentę w wysokości 1.540,20 złotych. W decyzji z dnia 13.05.2005r. wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznana została odwołującemu na stałe.

W dniu 09.05.2005r. odwołujący złożył w Inspektoracie ZUS w O. wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury w związku z osiągnięciem 65 roku życia. ZUS decyzją z dnia 23.05.2005r. przyznał H. D. prawo do emerytury od dnia 25.06.2005r. Z dniem przyznania uprawnień do emerytury, wypłata renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy została zawieszona. Do wniosku o emeryturę odwołujący nie dołączył dokumentów na okoliczność wynagrodzenia, zatem Oddział ZUS za podstawę wymiaru emerytury przyjął zwaloryzowaną podstawę wymiaru renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy ze wskaźnikiem wynoszącym 44,18% oraz kwotą bazową wynoszącą 1.540,20 złotych.

W dniu 09.12.2011r. H. D. zwrócił się do Oddziału ZUS z wnioskiem o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury od nowych zarobków uzyskanych w całości przed przyznaniem emerytury. Do wniosku ubezpieczony dołączył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1960-1984, 1990, 1991.

Po rozpatrzeniu tego wniosku ZUS decyzją z dnia 13.12.2011r. dokonał przeliczenia pobieranej przez odwołującego emerytury z zastosowaniem nowo obliczonego wskaźnika wynoszącego 83,34% oraz kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o emeryturę wynoszącej na dzień 09.05.2005r. - 1.903,03 złotych. Przeliczenia wysokości emerytury organ rentowy dokonał z dniem 01.12.2011r., tj. od pierwszego dnia miesiąca zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury.

W dniu 07.02.2013r. odwołujący H. D. zwrócił się do organu rentowego z wnioskiem o kolejne przeliczenie wysokości emerytury z uwzględnieniem wskaźnika wynoszącego 91,00% oraz przyjęcie kwoty bazowej przy obliczaniu emerytury obowiązującej w 2011r., a nie w 2005r.

W odpowiedzi na ten wniosek Oddział ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 21.02.2013r. odmówił odwołującemu H. D. prawa do ponownego przeliczenia wysokości emerytury, podnosząc, że świadczenie odwołującego zostało obliczone w sposób prawidłowy i najbardziej dla niego korzystny. Do obliczenia wysokości emerytury przyjęto taki wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, jaki można było w przypadku odwołującego ustalić.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 109 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na wniosek emeryta lub rencisty wysokość emerytury ulega ponownemu ustaleniu na zasadach określonych w art. 110 – 113. Zgodnie z art.

111 ust. 1 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego: z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia, z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przez rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty, - a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Jak wynika z wyliczeń ZUS (vide akta rentowe), które nie budziły wątpliwości Sądu co ich merytorycznej poprawności, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, tj. z okresu od 01.01.1985r. do 31.12.1994r. wynosi 53,90%. Na podstawie przedstawionych przez odwołującego zarobków, Oddział ZUS ustalił także wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, który przy przyjęciu lat 1961, 1962, 1965-1973, 1975, 1982-1989 wyniósł 83,34%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru tj. renty wyniósł 44,18 %.

Słusznie więc organ rentowy przyjął, że w przypadku odwołującego ustalony wskaźnik z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podleganiu ubezpieczeniu społecznemu, jest wskaźnikiem najkorzystniejszym.

Wskazać też należy, że w przedmiotowej sprawie, przy obliczaniu wysokości emerytury, nie było możliwości zastosowania aktualnie obowiązującej kwoty bazowej. Aktualną kwotę bazową przyjmuje się tylko wtedy, gdy zainteresowany – po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 53 ust. 4 cyt. wyżej ustawy emerytalnej).

Na marginesie wskazać należy, że odwołujący ostatecznie na rozprawie oświadczył, że zgadza się zarówno ze wskazanym w ostatniej decyzji wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru emerytury, jak też przyjętą kwotą bazową.

W związku z tym, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 21.02.2013r., gdyż jest ona właściwa i odpowiada prawu.

Na rozprawie w dniu 24.05.2013r. H. D. złożył wniosek o wyrównanie emerytury od dnia 25.06.2005r. do 01.12.2011r. do kwoty określonej w decyzji z 13.12.2011r. Powyższy wniosek, jako nowe żądanie dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁰ § 2 kpc przekazał do rozpoznania organowi rentowemu. Zgodnie z treścią tego przepisu jeżeli ubezpieczony złożył nowe żądanie dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, Sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.